

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/15/2019
Identifikačné číslo spisu: 2509205793
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2509205793.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: S. E., so sídlom A., IČO: 33 495 416, zast. RS legal s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom M. Waltariho 7, Piešťany, JUDr. Danielou Suchánkovou, advokátkou, proti žalovanej: F. S., bytom R. N., IČO: 35 243 732, zastúpená advokátom advokátskej kancelárie JUDr. Mgr Mariánom Kropajom, PhD, so sídlom Mudroňova 51, Piešťany, o zaplatenie 1 993,20 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 11Cb/6/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. júla 2018, č. k. 21Cob/66/2017-219 takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany v novom rozsudkom zo dňa 28. februára 2017 pod č. k. 11Cb/6/2009-179 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 993,20 eur s 5 % úrokom z omeškania od 10. marca 2009 do zaplatenia a priznal mu 100 % trov konania. Rozhodol na základe vykonaného dokazovania vo veci nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť pochybením žalovanej (ktorá vykonávala účtovné a administratívne práce) spočívajúcim v nesprávnom stanovení výšky nadmerného odpočtu dane za november 2006 a v oneskorenom podaní súhrnného výkazu za I. a IV. štvrtrok 2005 a za rok 2006. V dôsledku týchto pochybení bola žalobcovi Daňovým úradom Piešťany ako správcom dane uložená pokuta vo výške 90 047,- Sk. Žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 30 000,- Sk a zvyšok dlhu 1 993,20 eur (60 047,- Sk) žiadala uhradiť v splátkach, s výškou ktorých žalobca nesúhlasil.

1.1. Súd prvej inštancie v novom konaní doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi a vykonaným dokazovaním v rámci pojednávania dňa 28. februára 2017 dospel k záveru, že žalovaná ako osoba so živnostenským oprávnením zmluvný vzťah so žalobcom nepoprela a listom z 3. novembra 2008 uviedla, že mala so žalobcom uzatvorenú ústnu dohodu a vypracovávala pre neho účtovné závierky, daňové priznania pre DPH, dodatočne vypracovala súhrnné výkazy po vyrúbení pokuty. Súd prvej inštancie posúdil nárok titulom náhrady škody podľa § 373 Obchodného zákonníka a dospel k záveru, že žalovaná porušila svoju povinnosť vyplývajúcu pre ňu zo záväzkového vzťahu, v dôsledku čoho žalobcovi vznikla škoda vo forme pokuty od daňového úradu. Časť škody žalovaná zaplatila, ale vo výške 1 993,20 eur,

ktorá je premetom žaloby škodu nenahradila a dostala sa do omeškania, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % (§ 365, § 369 Obchodného zákonníka).

2. Žalovaná podala proti rozsudku odvolanie v zákonnej lehote a navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a žalobcu zamietnuť a priznať jej trovy konania resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolania uviedla, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd konštatoval, že medzi stranami bola uzavretá zmluva, resp. ústna dohoda o vedení účtovníctva pre žalobcu. Toto zistenie považuje za mylné, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zastáva názor, že súd prvej inštancie len na základe domnienok dospel k záveru, že žalovaná je zodpovedná za škodu žalobcu. Tvrdenia žalobcu neboli preukázané ani svedeckou výpoveďou svedkyne A. K.. Chybné určenie nadmerného odpočtu mohlo spôsobiť nedostatočné predloženie podkladov.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že súd prvej inštancie mal dostatočne za preukázané rozhodujúce skutočnosti, ktoré založili vecnú správnosť rozsudku, pričom opakovaná argumentácia žalovanej o nepreukázaní vzájomnej dohody o vedení účtovníctva je nedôvodná, pretože žalovaná si jednoznačne za činnosti pre žalobcu vyúčtovala dohodnutú odmenu, ktorá jej bola vyplácaná. K námietke ohľadne nepredloženia dokladov uviedol, že mala k dispozícii rovnaké doklady ako daňový úrad.

4. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 24. júla 2018, č. k. 21Cob/66/2017-219 potvrdil (v poradí druhý) rozsudok Okresného súdu Piešťany (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 28. februára 2017, č. k. 11Cb/6/2009-179, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 993,20 eur s príslušenstvom a priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie potrebné pre vyhlásenie rozhodnutia v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne právne vec posúdil a z jeho odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalovaná svoje odvolanie založila na existencii odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p. a konštatoval, že súd prvej inštancie všetky dôkazy presvedčivo vyhodnotil, argumentačne podložil a zaoberal sa všetkými pre rozhodnutie podstatnými skutočnosťami tak, ako ukladá § 220 ods. 2 C. s. p. a preto odvolací súd nezistil existenciu žalovanou namietaných dovolacích dôvodov.

4.2. Zároveň v odôvodnení uviedol, že uzatvorenie zmluvy so žalovanou, ako i predmet ich vzájomných práv a povinností bol žalobcom preukázaný a ak žalovaná tvrdenia žalobcu popierala, mala možnosť ich vyvrátiť a zo zodpovednosti za škodu sa vyviniť. Taktiež nepreukázala, že podklady pre vyhotovenie daňových priznaní nedostala od žalobcu úplné. V sporovom konaní sú tvrdenia strán protichodné, preto nielen žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia, ale žalovanú stíha bremeno popretia, ktoré v konaní neuniesla, napriek snahe smerujúcej k tomu, že činnosť, za výkon ktorej si účtovala odmenu 5 000,- Sk mesačne, mala spočívať iba v kontrole dokladov predložených žalobcom, ich zakladanie, zadávanie do elektronickej podoby a v administratívnych prácach. Na základe uvedených skutočností odvolací súd vyhodnotil odvolanie ako nedôvodné.

5. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dňa 11. septembra 2018 dovolanie podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

5.1. V odôvodnení namietala závažné procesné pochybenie, ktoré malo za následok odňatie možnosti konať pred súdom, teda porušenie práva na spravodlivý proces. Procesné pochybenia vyvodzuje z nedostatočného dokazovania, pretože nedošlo k zodpovedaniu nastolených otázok. Konajúce súdy sa nezaoberali tým, či žalovanej boli odovzdané všetky doklady alebo či sú doklady pravé a pravdivé. Taktiež neboli odstránené rozpory vo výpovediach žalobcovej zamestnankyne, rovnako sa nezaoberali ani tým, prečo došlo k udeleniu pokuty za roky 2005 a 2006, a nie aj za roky 2003 a 2004, kedy podľa svedkyne mala žalovaná tiež poskytovať účtovné služby. Ďalej namieta, že nebol preukázaný rozsah

dohody medzi stranami a nebolo preukázané, že žalovaná porušila svoje povinnosť. Podľa žalovanej žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal tvrdené skutočnosti, a to, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o vedení účtovníctva a predmetu zmluvy, nepreukázal predpoklady zodpovednosti za škodu a konkrétnu zodpovednosť žalovanej za vzniknutú škodu. Odôvodnenie rozhodnutí je v rozpore s preukázaným skutkovým stavom a neodráža správne právne posúdenie veci aj v súvislosti s vykonaným dokazovaním. Navrhla napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

6. Žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadril

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Medzi procesné práva predpokladané ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. patria napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, prípadne rozhodol v súlade s jej návrhom, alebo aby odôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu musí pritom dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod je vymedzený iba vtedy, ak dovolateľ výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

9.1. Obsahom dovolacích námietok žalovanej je nesúhlas s postupom konajúcich súdov pri zisťovaní skutkového stavu a následne hodnotenia vykonaného dokazovania, ako i odňatie možnosti konať pred súdom v dôsledku procesného postupu súdu.

9.2. Dovolací súd vo vzťahu k predmetnej námietke konštatuje, že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania (vrátane hodnotenia vykonaných dôkazov). Uvedená dovolacia námietka tak nemôže predstavovať vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Súd zisťuje skutkový stav z prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany uplatnených stranami sporu včas (t. j. pri zohľadnení sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania). Uvedenými skutočnosťami je limitované aj dokazovanie v sporovom konaní, pre ktoré v súlade s ustanovením § 185 ods. 1 C. s. p. platí, že výlučne súd rozhodne, ktoré zo včas stranami sporu navrhnutých dôkazov (keďže návrh na vykonanie dokazovania predstavuje prostriedok procesného útoku a procesnej obrany) vykoná.

9.3. K námietke žalovanej spočívajúcej v odňatí možnosti konať pred súdom v dôsledku chybného procesného postupu súdu, dovolací súd vyslovil, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie

taký postup súdu, ktorým strane odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná stranami navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal strane možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo v tomto prípade nebolo preukázané. Podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že žalovanej bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia riadne zdôvodnil svoj právny záver o dôvodnosti žaloby. Taktiež odvolací súd môže podľa § 387 ods. 2 C. s. p. rozhodnúť o napadnutom rozsudku tak, že ak je výrok vecne správny, potvrdí ho a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Pokiaľ sa teda odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozsudku stotožní s názorom vysloveným prvostupňovým súdom bez toho, aby vytkol obsah odôvodnenia rozsudku, nemožno ani túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí. Z uvedeného teda nie je možné vyvodiť, že by rozhodnutie odvolacieho súdu bolo pre žalovanú prekvapivé. Dovolací súd prijal záver, že k odňatiu možnosti strany konať pred súdom v konaní pred súdmi nižšej inštancie nedošlo.

9.4. Podľa čl. 46 ods.1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, pričom základné právo na súdnu ochranu neznamená právo na úspech v konaní pred súdom (II. ÚS 4/94, I. ÚS 40/95). K porušeniu ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu, resp. na spravodlivý proces by podľa dohovoru mohlo dôjsť rozhodnutím všeobecného súdu nielen tým, keby tento fakticky odňal možnosť komukoľvek domáhať sa alebo brániť svoje právo na všeobecnom súde (II. ÚS 8/2001), ale aj tým, že súd rozhodol arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia, alebo ak by sa pri výklade a aplikácii zákonného predpisu, natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Naplnenie uvedených skutočností v predmetnej veci nebolo zistené. Taktiež článok 6 ods. 1 dohovoru nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri rozhodovaní o odvolaní môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku).

9.5. Dovolací súd zároveň konštatuje, že ani prípadné nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu, alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu. V tejto súvislosti opätovne pripomína (rovnako aj 3Obdo/52/2017, 3Obdo/40/2017, 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018), že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Táto dovolacia námietka tak nepredstavuje zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu v súlade s § 431 C. s. p., a preto nemôže predstavovať namietanú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

10. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že konanie na odvolacom súde nebolo postihnuté žiadnou vadou podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., preto dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.